

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΕΚΑΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Εν Ἑλλάδι... ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀσπιῶν... 261—Γρασκίων 6δ. Ἑρμοῦ—261

Ἡ μεταβολὴ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ πάντος μέρους τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ εἶναι τῆς μᾶλλον ἀντιφατικῆς καὶ καταπληκτικῆς φύσεως, ἧς δὲ ἔχομεν καθ' ἑκάστην παραδείγματα. Ὁ ἀνθρώπος, ὁ γεννηθεὶς ἐν πενία ἀποθνήσκει ἐν κατοχῇ τῶν ἀγρῶν ἐφ' ὧν κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἐκέρδιαινε τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τοῦ ὑδρῶτος τοῦ προσώπου του. Ὁ κληρονομικὸς κυριὸς ἀπειρῶν γαιῶν ζῆ, ὅπως τὰς βλέπει, ὡς διαλυομένας ὀπτασίας, ἀφανιζομένας ἐκώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐκπατρίζεται δὲ ὅπως τελευτήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ ἰσως ἐν ἀσωτεία καὶ κραυπάλῃ. Ὁ ἐπιμελής καὶ εὐπορὸς ἐμπόρος, ὅστις περιέμενε δύναν βίου ἡσυχίαν καὶ καθαρὰν, βλέπει τὸ χρῆμα τῆς φιλοπονίας του κατασυντριβόμενον ἀπέναντι ἐμπορικῆς τινος σάλου· ἀντὶ δὲ ἡ ἀπολαύσῃ τοῦ καρποῦ τῶν πόνων του, πρέπει νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του συντέλων ἰσως νὰ πλουτίσῃ ἐκείνους παρ' ὧν κατέστράφη. Ὁ πατὴρ ἀγαθῆς οἰκογενείας, ἐφ' ἧς ἐδαπάνησε χρόνον καὶ ἐργασίαν καὶ χρῆμα—ἢν προσεδόκα ἐν τῇ ματαιοφροσύνῃ του νὰ γίνῃ ὁ εἰδωτῆς ἐν δόξῃ οἴκου, καὶ νὰ μεταδώσῃ εἰς ἀπώτερας γενεὰς τὰ ὄνυματα καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς προγονικῆς ἀρχαιότητος, ζῆ ὅπως φέρῃ ἐν ἑαστρον τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὸν τάφον. Ἰσαυτὰ εἶναι τινὰ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν περιπετειῶν τοῦ βίου.

Ἀλλὰ διὰ τὸν χριστιανὸν δὲν εἶναι μόνον σκέπη ὁ ἀστεροεὶς οὐρανός, ἀλλὰ τὸ λαμπρὸν κυανοῦν τόξον τοῦ παραδείσου, ἐνθα ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἀείποτε λάμπει. Ἐνθα ὁ λαμ-

πρὸς καὶ πρωϊνὸς ἀστὴρ πάντοτε σπύλβει, κατὸν ὅποιον νέφη δὲν σκοτίζουσιν οὐδὲ τρικυμῖαι ταράττουσιν. Οὗτος ὀφείλει νὰ πράττῃ ἑπομένως συμφῶνως πρὸς τὸ προσδοκώμενον παρ' αὐτοῦ ἀγαθόν.

Ἡ νῆσος Χίος

Ἡ νῆσος Χίος, ἡ τοσοῦτω σιληρῶς ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ δοκιμασθεῖσα, εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους κειμένη νη ΜΔ τῆς Σούρνης, ἧς ἀπέχει 20 μίλια, καὶ πρὸς βορρᾶν τῆς Λέσβου, ἐγγύτατα δὲ τῆς δυτικῆς παραλλῆλης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἧς χωρίζεται διὰ στενωτάτου πορθμοῦ. Κατωκίθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Πελασγῶν καὶ Καρῶν καὶ εἶτα ὑπὸ ἀποίκων ἐκ Κρήτης καὶ Εὐβοίας. Τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Ὀφιοῦσα, Πιτυοῦσα, Αἰθάλη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θῆς π. Χ. ἑκατόνταετηρίδος ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα Χίος καὶ ὑπ' αὐτὸ ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν διαφόρων συγγραφέων καὶ ἱστορῶν. Ἀντεποιεῖτο τῆς δόξης ὅτι ἦν γενέτειρα τοῦ Ὀμήρου, εἶναι δὲ πατρίς τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ Ἴωνος, τοῦ ἱστορικοῦ Θεοπόμπου, τοῦ φιλοσόφου Μητροδώρου καὶ πολλῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν. Ὡς ἐκ τῆς θεσῆς αὐτῆς ἡ Χίος ἐνωρὶς ἐκτίησθε ἀξιόμαχον ναυτικὴν δύναμιν, ὅτε δὲ ὁ Ξέρξης ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ νῆσος αὕτη, φόβῳ συσχεθεῖσα, ἐχώρησεν αὐτῷ εἰκοσι τρίηρεις. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι αἰσχρὰν ἤτταν τοῦ Μεγάλου Βασιλέως ἡ Χίος ἀποτινάχθη τὸν περσικὸν ζυγόν, συνεμάχησε τοῖς Ἀθηναίοις, οἷς καὶ διετέλει συμμαχοῦσα ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Μετὰ τὴν ἐν Αἰγῶς Πόταμοις καταστροφὴν ἡ Χίος ὑπέκυψεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ μετ' αὐτοὺς εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτε δὲ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐξεμέτρησε τὸ